

החולך בתם

הליכה באמונה

אמונה ב'ה' השומר עלי מכל הסכנות שיש בהליכה בדרך. בזכות האמונה החזקה הזאת ב'ה', זוכה האדם החולך בדרך שהשכינה הולכת לפניו.

בזכות זה, האדם יכול לזכות לחדושי תורה נפלאים ועמקים ביותר. וכמו שרואים בספר הזוהר, שחדושי תורה רבים ונפלאים מתגלים דוקא בעת שהחכמים והצדיקים הולכים בדרך.

בפנימיות, הדרך בה האדם הולך תמיד היא היציאה שלו מלמוד התורה והתעסקות בעבודת ה', כדי למלא את שליחותו לקרב יהודים לה'. יתברך ולהכין את העולם לגאולה.

היציאה לדרך הוא דורשת אמונה חזקה מאוד ב'ה' שיצליח את דרכנו, בזכותה זוכים להצלחה גדולה בלמוד תורה ובעבודת ה' בכלל, ולחדושי תורה יפים בנגלה ובחסידות.

על פי מדור 'פניני זהר' בעלון נפלאות השבוע

מספר בספר הזוהר שפעם אחת רבי יהודה ורבי יוסי הלכו בדרך. אמר רבי יהודה לרבי יוסי:

"פתח פיו ודבר דברי תורה, משום שכך אתה מתחבר לה'. יתברך ושורה אצלך השכינה הקדושה, שהרי בכל פעם שלומדים תורה באה השכינה. ובמיחד כשלומדים תורה בעת ההליכה בדרך, שאז השכינה הולכת לפני אלו הלומדים תורה ומאמינים ב'ה'".

תחלת דבריו של רבי יהודה מובנים היטב: התורה היא דבריו וחכמתו של הקדוש ברוך הוא, וכשיהודי אומר ולומד את דבריו של ה' הוא מתחבר לה'.

אך המשך הדברים של רבי יהודה זקוקים להסבר: מה מיוחד בלמוד תורה בדרך? ומה הקשר לאמונה ב'ה'?

בהליכה בדרך ישנה אמונה מיחדת ב'ה': אמונה שהמקום אליו אני הולך הוא המקום בו צריך אותי, ושם השליחות שלי כרגע;

שבת שלום ומהרה!

ספור חסידי

רבי יששכר דא אהאלאכא | א"כא מרחשון תרפ"ז

11

אדרבא,

שיעמד

בהקפות

לבוש

החסידי

הצבא

צבא. אבל אותו חסיד לא ותר
ונדחף בין החסידים כדי לעמד
במקומו הקבוע הסמוך לרבי.

כאשר הבחין בכך הרבי, הסתובב
לכוון החסידים והורה להם
שיתנו לו לעמד במקומו, ואמר:
"אדרבא, שיעמד בהקפות
לבוש בבגדי הצבא. שהרי ידוע
שאבותי הקדושים באים לראות
את ההקפות שלנו, וכשהם יראו
אותו כך הם יתעוררו ברחמים על
עם ישראל בגלותו"

ע"פ "זכרונם לברכה" כ"ב מרחשון

מלחמת העולם הראשונה היה חסיד
של רבי יששכר דב שגיסו אותו
לצבא. בהושענא רבא החיל נסע
כמנהג החסידים לרבי יששכר
דב לשמחת תורה. לא היה לו זמן
להתארגן לנסיעה, והוא הגיע אל
הרבי לבוש בבגדי צבא.

לאותו חסיד היה מקום קבוע
בהקפות בשורה הראשונה סמוך
לרבי. אך באותה שנה החסידים
לא נתנו לו לעמד במקומו, כי לא
מתאים לעמד מול הרבי במדי

שאלות השבוע

1. מדוע דוקא בהליכה בדרך ישנה אמונה חזקה ב"ה' יתברך?
2. מה עלינו ללמוד מדוד המלך?

את התשובות, בנוסף לכתבת בה אתם גרים, יש לשלוח בהודעה למספר **050-399-6063**, או לדוא"ל של העלון. בעזרת ה', פעם בחדש תתקיים הגרלה (בכל שבוע צוברים כרטיס נוסף) על **משחק הפסא**, בין הפותרים נכונה.

המוכר מהחפץ שסגר: שושנה בורשטין

לקוח: "סליחה, למה אתה מכניס את
האצבע שלך לתוך המרק שלי?" מלצר:
"אל תדאג זה לא חם..."

בדיחת
קרש

תקציר: רבי אדם בעל שם התפרסם במהירות. אחד משרי המלך, שהיה שונא וישראל גדול, מצא הזדמנות להציק ליהודים ובקש מהמלך להזמין את רבי אדם לארמון, וכך יראה שהוא לא באמת צדיק, אלא "שקרן וגנב".

השר ששנא יהודים, ובמיוחד את רבי אדם, כעס מאוד שכל השרים והמלך, מאוד מכבדים את רבי אדם וחכמתו. כשהתכוון רבי אדם לחזור לביתו, קם השר ואמר: "יהודי, איך תודה למלך שהזמין אותך לסעודה בארמון? ראוי, שתזמין גם אתה, את המלך והשרים לבקור בביתך". השר קנה שרבי אדם יתביש מאוד. אבל להפתעתו, רבי אדם עשה כעצתו והזמין את המלך לבקור וסעודה בביתו הקטן שליד היער.

המלך שלח שליח מיוחד לבקתה של רבי אדם ליד היער, כדי להזמין את רבי אדם לסעודה בארמון. בנוסף, הכין המלך סעודה מפארת, והזמין אליה את כל השרים והיועצים שלו, כדי שכלם יכירו את היהודי שיש עליו ספורים מיחידים ומוזרים. רבי אדם, הגיע בזמן לסעודה בארמון, ואמר הרבה דברי תורה. המלך, השרים והיועצים, התפעלו מאוד מאמרותיו החכמות. רבי אדם גם התנצל שהוא לא יכול גם לאכל מהאכל שלהם, כי הוא יהודי.

המִשְׁנָה
יבוא
אי"ה

חספריס חאיריס

660

לעבד את ה' בהצלחה ובשמחה. דבר זה רמוז בגימטריה של שמו של הרבי הרש"ב: **שלום דב בער** שוה 10 פעמים יכול.

השבת חל יום ההלדת של רבי שלום דב בער מלויובאוויטש, הרבי החמישי של חסידות חב"ד. חסידות חב"ד מדגישה את יכלתו של כל יהודי

על פי שיעור מ"י איר תשע"ב של הרב יצחק גינזבורג

ה' אוהב צדיקים רבי שלום מקמינקא

רבי שלום רוזנפלד מקמינקא

תאריך לדה: שנת תק"ס.

תאריך פטירה: כ' חשון תרי"ב.

קורות חיו: כבר מגיל צעיר מאוד נודע כלמדן גדול ובגיל תשע בלבד סיים את הש"ס.

מספר שנים לאחר חתנתו מנה לרבנות העירה קמינקא. היה מאוד קרוב לרבי נפתלי מרופשיץ ונסע הרבה לרבי שלום מבעלזא.

לפני כארבעים שנה יצא הספר "אוהב שלום" ובו אמרות ממנו וספורים עליו.

שער בית הקברות קמינקא בו קבור רבי שלום

הם מלאי כח, ונוטים לעשות כל דבר בריזות, וללא עכובים מיתרים. אך כשגדלים ומזדקנים הגוף מתעייף ומתקשה להזדרז בבעבר. לכן דוד המלך מספר לנו על עצמו, ובכך מתכוון ללמד אותנו לנהג כמותו, שגם בזקנתו הוא לא הניח לתשישות של גופו לעכב אותו מלמוד תורה וקיום מצוות בריזות.

על פי 'אוהב שלום' לספר תהלים

צו המלך אומר בספר תהלים: "נער הייתי גם זקנתי, ולא ראיתי צדיק נעזב".

על פי פשט, הכונה היא שדוד המלך מעיד שבכל חיו, מצעירותו עד זקנתו הוא לא ראה צדיק שה' עזב אותו.

אך רבי שלום מקמינקא לומד מהפסוק מסר חשוב עבור כל אחד מאתנו:

ילדים ואנשים צעירים,

